

Frater Serafin.

Autorka: A. H. Svoboda.

Domácnost.

V tom již domáček pán vstupoval do pokoje. Rychle se sebou zavrátal a ženskému za ním běžel odhánět — avšak čerchman držel staré baby! Nevedl toho. Aspoň Vofříšková musela tu být!

Márinka se lekla a celá se záplýla.

"Slečinko!" mluvkoučným hlasem počal domáček pán a rozpačité mruží si ruce, "je mně velmi nemilo... odpusťte... ale pohoršení... já vím, že nic, že jenom nevinná, abychom tak byli přátelská známost (pan domáček tu zaměřoval velmi podzřelými očima) černými očima svýma)... ale přece, v domě u nás... a lidé to vidí a dělají hluk... odpusťte, já za to nemohu..."

A také již dále mluvit nemohl... při pohledu na dívku tak čarovně půvabnou, jak tu v nedbalkách a v rostomilé rozpačitosti své se mu jevila, přešlo mu další vyhrůžování, napomínání a němě tu stál s ústy polouotevřenými, s očima vyvalenými, s úsměvem blaženosti na tluště tváři červené.

"Kde ho máte?" špála Vofříšková celá rozzápána a zlostně též na domáček pána hleděla. "Ještě ji prosím za odpuštění!" bručela.

"Zpátky, babo!" poručel domáček pán, celý rozhorlený. "Co vy se tu roztažujete!"

Márinka odměnila se mu pohledem vroucí vděčnosti... chvěla se pobouřením a strachem i nejistotou, co se dítí bude.

"Máte tu někoho, slečinko?" ptal se pak vlídně, s úsměvem velmi přátelsky shovívavým.

Márinke div že slzy proudem vyhrkly. Taková potupa, taková hanba... Sklopila oči k zemi a šeptala:

"Nemám, nikoho."

"Nu tak slyšíte, hloupá ženská!" obrátil se zlostně a přec zároveň také spokojeně pan domáček k Vofříškové, "slyšíte, že tu nikoho nemá, a táhněte pryč!"

"Hahaha!" chtěla se pronikavým smíchem Vofříšková, "a kde pak je ten milosrdný bratr?"

"Zde!" ozval se silný, hluboký hlas v alkovně. A záclony u alkovny v tom již se rozhruly a vystoupil frater Serafin v směšném svém ženském obleku. Klidně stál a bez překvapení, ani ne tázavě, ani ne udiveně, úplně lhostejně velkýma modrými očima rozhlížel se po přítomných.

Márinka div že hanbou se nepropadla. S hlasitým pláčem sklesla do lenošky. Pan domáček divným zjevem fraterovým sám bez mála z rovnováhy přivedený, měl ji co těšití....

Vofříšková se zachechtala a jako rozlícená poskočila do předu.

"Dolů s těmi hadry ženskými!" špála. "Zjev se v pravé podobě, vrahu, kterých ubohého nemocného otrávil a peníze mu ukradl... Chyťte ho, svažte ho, odveďte ho k soudu!" řvala téměř a otevřela dveře a lidi svolávala.

A houf ženských dveřmi již hrnul se do pokoje, na Serafina.

Márinka slyšíc tato hrozná obviňování, jaká se tu vrhala fraterovi do tváře, zůstala celá bez sebe... pro Krista pána, co to učinila v rozpačitosti své! Loupežníka, vraha že skrývala u sebe!... Strašné, k zoufání strašlivé!

A div že neomdlela.

Frater Serafin stál tu stále klidně; lhostejně vyslechl všechny žaloby ony, že zlodějem a vrahem je, a brvou nepohnul, kdy ženy zutivým vřevem hnané s pěstmi začatými naň se hruly.

"Zpátky, van, pryč lidé!" křičel zlostně pan domáček, "kdo ten pokoj neopustí, tomu činí svátým pateronásobně, desateronásobně!"

Avšak jen smích mu odpovídal. V tom s hlasitým voláním vrasila do pokoje nová osoba.

Kristina to byla, přítelkyně Márinkina, bílá, znepokojená, pobouřená neodčekaným tímto výstupem.

"Co se tu děje?" zvolala a ostru tu rozhlížela se kolem.

"Můj bože! Kristino!" vykřikla Márinka a vyskočivši běžela k ní a vrhla se jí kolem krku. "Odpusť, Kristo!" volala a plakala usedavě, "odpusť a pomoz... pro boha, pomoz!"

"Co se stalo?" tázala se Krista, nemohouc nikterak pochopiti co slyšela, co viděla.

Zastála jí stranou a s neustálým pláčem několika krátkými slovy vše jí pověděla.

Kristina se zarazila, zbledla ještě více... zamyslela se a veškerou sílu odhodlaného ducha svého sebrala pátraje, jak tu pomoci. Nemyslila dlouho; s klidnou již tvář obrátila se k Márinke a ptala se: "Kde je?"

"Tam!" se slizou v oku pravila Márinka a ukázala k alkovně, kdež mezi rozzařenými ženskými vzrůcn stál Serafin, s klidným vzezřením, nehybně jako socha z kamene.

"A sám nechce jít?" ptala se dále Krista.

"Nechce a nechce!" nařkala mladá baletnice.

"Dobře!" odušila Krista suše.

Uspěla na frateru pohled plný palčivé výčitky. Věak on ho nepozoroval... Ještě na krátký okamžik se zamyslela. Pak jako šípka běžela z pokoje, dolů po schodech, ven z domu do ulice. Na rohu ulice stály drožky. Vzala krytý vůz, nařídila vozkovi, aby hned zajel k domu čís. 15 a tam u vrat aby čekal, a sama opět co mohla nejvíce rychle letěla nazpět do domu, vzhůru po schodech do pokoje Márinkina, kdež ohromný hluk a zatek panoval a kamž pomalu již celý dům se sbíhal....

Márinka už ani o sobě nevěděla... hlavou zaryta byla do podušek na divanu a ani se nehýbala.

Celá udýchaná rychlým běžením Kristina mocnými štolci udělala si volný průchod houfem ženských k Serafinovi, který tu posud stál klidně, sem tam jen silným strčením nepřítelky své od sebe odpuzuje.... ani slova nemluvic, ani naň nehledíc, popadla ho silně, křečovitě za ruku a mocně táhla ho za sebou z pokoje po schodech z domu.

Ani neodporoval, ani nemluvil, jako loutka bez vůle dal se Kristince táhnouti, vléci po schodech.

Dole vrasila jím do otevřeného již vozu a z hluboka si oddechla.

"Kam pak, slečinko?" ptal se vozka.

"K milosrdným bratřím!" nařizovala a vedla k Serafinovi do vozu.

Drožkář práskl do koně a už jeli úprkem ke klášteru. Nežli ženské z druhého poschodí doběhly dolů, byl vůz již za rohem ulice.... jenom divoký ryk a křik i smích zazníval od domu ke sluchu ujíždějících.

Za několik minut jízdy, kterou vykonalí oba mlčky, ona hlasitě oddechující, ona ani se nehýbaje, zastavili u dveří klášterních.

Tam Kristina vyskočila z vozu, silně opět popadla frateru za ruku, vyškluba jím na dlažbu a s napnutím všech sil táhla ho za sebou do kláštera.... Nešel sám, avšak také neodporoval; mlčky nechal sebou nakládati, jak jí libo bylo, nechal se vláčet a tahati jako malé dítě.

Přiběhla s ním celá ufcená ke dveřím velkého sálu špitálního, kdež předvěrem zub byla si dala vytrhnouti. Prudce otevřela dveře, vstříčila frateru do sálu tak silně, že div nekloupl a na zem se nepovalil a přáknouvali dveřmi uháněla zpátky

chodbou ven, vzedla do vozu s úprkem již zase ujížděla na zpět do Nalomené ulice, do bytu Márinkina.

První s polekaných fraterů v sále nemocnice vzpomatoval se starý, vošlý bratr Augustin. Šňupí si dvakrát, na radost, a se smíchem zvolal pak:

"Ah, pěkně vítáme, Serafinku!"

Ostatní posud udiveně koukali na ženskou osobu tak podivně ustrojenou, která tu zrovna jako brouz z dísta jasna byla jim vpadla do sálu. Teď teprve jeden po druhém počínali si této ženské blíže vřítati, a smích byl nemalý, když k přesvědčení přišli, že frateru Augustina zrak neklamal, že to byl skutečně upláčelý frater Serafin.

"Nu, vraťte se opět do lána společněnosti naší!" ptal se dobromyslný frater Augustin a přistoupil k němu podával mu šňupek a počal ho na všechny strany okáňti a se všech stran si ho prohlížeti.

"Znamenitě vypadáte!" smál se. "To jste již právě někde v maskárním plesu, ne? A přece ještě nemá, me masopust.... Nu, nic neškodí, jen když budete zase náš!" dokládal do brosrdečně.

"Váš!" odušil klidně Serafin.

"Nu, a což, že jste tak brzo přišel? Což se vám nelíbilo?"

"Nelíbilo."

"Ty ženské jsou přece jenom divně vidíte?"

"Divně!"

"Člověk s nimi dlouho nevydrží?"

"Nevydrží!"

"A naposled jsou s to, člověka vyhodit!" usmál se Augustin velmi potměšile.

"Vyhodit," opakoval za ním Serafin.

"Nu a kde máte své věci, Serafinu? Svůj majetek.... já myslím, že vám jako přece něco snad zbylo z té výpravy," smál se Augustin dále.

Serafin, jakoby posměchu toho ani nepozoroval, klidně vytáhl červenou štrupli od boty, kterou včera byl si odpáral co vlastnictví své, když z ostatního ho svlékl.

"Hahaha!" chechtal se frater Augustin, "dobře že ji nesete.... my beztoho nemáme na jinou, a přisijeme ji zas na staré místo.... my jsme vám žebrota, jen samá žebrota, hahaha!.... Ale teď, Serafinu, teď pojďte jen rychle k panu převorovi, pokud je po snídani a v dobrém rozmaru. Huby dostanete moc, a trestu také dost, ale konečně...."

"Nějak se to skončí," vpadl mu Serafin klidně do řeči a zvolna za ním se bral. Hlučný smích soudrubů jej provázel.

Kristina hned toho dne odpoledne odstěhovala Márinku k matce své.

"To je mně srdečně lito!" nařkal pan domáček patrně upřímně. "Tak bezká slečinka a tak hodná... mohla u mně bydlit třeba do smrti!"

A pozorně pak okem stranou mrskl, zdali někde žena nečhá a neslyš.

Nic platno.... Kristina pevnou vůlí svou pronikla, a Márinka, ač se sprvu vzpouzela, v poledne už seděla za stolem přítelkyně své, na obyčejné tvrdé židli a ne na pěkném měkkém, houpačím divanu, na jakém ještě předvěrem vesele, rozpustile byla se kolébala.

Nechaly jí dva tři dny, až poněkud se utišila, vyplakala, zapomenula.

"Vidíš teď, kam taková nevinně veselá mysl, jak jsi nezbednost svou jmenovala, někdy nás zavádíš!" pravila pak Kristina, s přátelskou výčitkou jemný pohled svůj na Márinku upřaje.

Márinka se slizami v očích padla jí kolem krku.

"Odpusť, Kristino, odpusť... byla jsem lehkomyšlná.... avšak nestane se to už nikdy více.... Jsem hrozně střeštěná, a jsem napravena!"

A od té doby Márinka skutečně je solidní, tak solidní, že dražky její baletnice říkájí, že něco podobného na pořádku houku od baletu ani se neslušá.... Jen jak dlouho bude to s ní takto trvat!

"Nu, nějak také s ní to skončí," řekl by klidně frater Serafin.

Bicykl za \$35.00.

Každý kdo si pozorně prohlédne bicykl nebuť jakékoli soustavy jakékoliv výroby, musí dojiti k přesvědčení, že ty ceny za které se bicykly až posud prodávaly jsou náramně přehnané a že není příčiny proč by dobré kolo nemohlo prodáno býti za částku značně nižší. Bicykly zde zdraženy jsou hlavně z příčin dvou: jedna z nich jest patenty na různé at jí prospěšné neb neprospěšné opravy a druhou jest veliký výdělek, který zůstává mezi velkoobchodníky, státními jednately a místními jednately než se kolo do ruky potřebovatele dostane. Jinými slovy, vynálezové beztož znárodnou část podílu na té vysoké ceně a prostředkovatelé prodeje, "middle men" ještě větš. Továrník též se nespojuje s malým výdělkem, proto že jsou kolo na odbyt jako teplé koláče a tak věc jejíž zhotovení nestojí nic více než \$25 neb \$30, prodává se za \$80 i za \$100. To musí býti patrné každému, kdo si jen poněkud bedlivě bicykl prohlédne a cenu jeho uváží. Musí býti též patrný, že kde se kupuje přímo z továrny, může se dostati za cenu \$35 právě tak dobré kolo, jaké prodávají místní obchodníci za \$75 až \$100. Také každý kdo o tom poněkud přemýšlel byl přesvědčen, že je doba nedaleká, kdy soutěž spojene a velkovýrobou dočill valně snížení dřívějších vysokých cen. Ta doba již nastala a my můžeme s potěšením našim čtenářům sdělití že za \$35.00 můžeme jim opatřiti z továrny výborné a pevné a trvanlivé kolo. To umozněno jest nám pouze proto, že objednávané přímo z továrny za hotové a tudíž za nejnižší cenu výrobny. Podrobnosti o bicyklech které nabízejme naleznu naš čtenáři na jiném místě.

Vyd. Pokroku Západa.

Bucklen's Arnica Salve

nejlepší masť na pořezení, odfieniny, bolesti, vředy, svrab, rozpukané ruce, kuřl oka, lišej, vyraženiny, a listě vyléčí žlutou žilu, aneb se peníze nepřijmou. Jest zaručena, že úplně uspokojí aneb se znovu vrátí. Cena 25c. krabička. Na prodej u Goodman Drug Co., Omaha, Neb.

UKÁZKA.

Co možno učiniti s málo penězi, když nastoupíte grocerii v pravém místě. Vyvolili jsme tu rozličný výběr zboží, abychom ukázali, jakým způsobem lze šopory dočill. Neminime však tento rozborovati a prodávati vám snad jeden z přednětá jmenovaných za cenu při pojenou, nýbrž prodáme vám celou sbírku jmenovaných přednětá za obnos pěti dolarů, které musí zaslány býti při objednávce.

Co koupíte za pět dolarů.

Table listing various grocery items and their prices, such as 16 lb. hranolového cukru for 10c, 1 lb. krabičce broskví for 20c, etc.

Adresář

společ. Česko-Německá Důlnická Podpora Jednoty pro zveřejnění sítě; Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a all Dakoty

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn. Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále F. V. Stařha a v ledním vřevě. Předseda: F. A. Koch. Tajemník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra.

Celo I. v Montgomery, Minn. Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále. Předseda: Jan Jindra. Tajemník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra.

Celo III. v St. Paul, Minn. Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále. Předseda: F. A. Koch. Tajemník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra.

Celo IV. v Minneapolis Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále. Předseda: F. A. Koch. Tajemník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra.

Celo V. v Nové Frazce, Minn. Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále. Předseda: F. A. Koch. Tajemník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra.

Cis. VI. v Hayward, Minn. Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále. Předseda: F. A. Koch. Tajemník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra.

Nová Třebaň, č. VII. v Minn. Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále. Předseda: Jan Jindra. Tajemník: Jan Jindra. Věstník: F. V. Stařha. Věstník: Jan Jindra.

L. Českoslov. spol. v Denver, Colo. Společ. avé schůze každou úterou večer v 8 hodin v sále v místnosti p. R. Steins, 1542 Larimer St. Předseda, J. L. Pihly. Tajemník, Globeville, Colo. Záp. tajemník, Josef Dřina, 3750 Franklin St., Denver, Colo. Knihovna, Ant. Kotě, 3721 Market St., Denver, Colo.

Navštívíte Omahu?

Jest-li ano, neopomněte zastaviti se u prostřed Prahy u starého známého

J. Ondráčka,

1332 JIZ. 13. ul. který má pro vás vždy nejlepší Omažský ágr, improvaně koňalný i vina všeho druhu, jakož i dobré doutníky.

Moje importovaná gránká

jest jediná uho druhu ve městě Zastavte se u mně a přesvědčte se 41. 1r

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovati, že cestující a jich kufry hned po přistání parolodě dopravují se po železnici bezplatně až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořiti zbytečných výdánů, nesvěřujte po přistání loď nikomu tickety a kufry, nýbrž posečkejte s tím až dojedete do města Bremen a pak teprve odevzdejte své tickety a kufry jediné české firmě:

Kareš & Stotzkv,

V BREMEN, 29 BAHNHOFSTRASSE 29 byto se svými kufry bezpečně do domova dopraviti býti mohli. 22. Am

KUPTÉ SI PŘEPLAVNÍ LÍSTKY

DO ANEBO Z ČECH za nejlevnější ceny od

J. J. Havelky

vřehního přeplavního jednatele. řiátrna otevřena v neděli od 8. do 11 h. rpo. Adresa poštovní: J. J. Havelka, 144 E. Van Buren st. Chicago, Ill. Lake Shore & Michigan Southern, R. R. Depot Room 34

Knihkupectví Pokr. Západa.

Máme na skladě velké množství spisů a vnych a poučných ze všech možných oborů. Divadelní spisy máme všechny, jež jsou k dostání v různých sbírkách. Píšte si o seznam a obdržíte jej zdarma. Adresujte jednoduše Pokrok Západa, Omaha, Neb.